



REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

C-IV.-14-0758

Tužilja:

G. S, opština Kosovo Polje, koju zastupa **Projekat za pravnu pomoć**, ulica K.. Gračanica.

Protiv:

Tužena:

Kosovske agencije za privatizaciju, ul. „Agim Ramadani“, br. 23, Priština.

Posebna komora Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (Posebna komora), sudija Teuta Ibrahim, je dana 11. marta 2020. godine, donela:

PRESUDU

- I. Žalba se odbija kao neosnovana a odluke Organa za likvidaciju PRN078-0497 od 8. januara 2014. godine, se potvrđuju kao pravilne i zasnovane na zakonu.**
- II. U ovom pravnom predmetu se ne određuje sudska taksa.**

Činjenične i proceduralne okolnosti:

Dana 12. februara 2014 Posebna Komora je primila žalbu, koju je podnositeljka žalbe uložila protiv odluke Organa za likvidaciju KAP-a, kojom zahteva neisplaćene plate u iznosu od 5.705,65€ za period april 2004 -jun 2006. godine, od strane Društvenog Preduzeća “Y”.

Podnositeljka je kao dokaz ovoj žalbi priložila:

- Kopiju obaveštenja o prekidu radnog odnosa br. 52 od dana 10. juna 2013. godine.*
- Kopiju odluke KAP-a prema zahtevu PRN078-0497 od 08. januara 2014. godine, o odbijanju zahteva koji je podnela žaljila;*

Podnositeljka žalbe je u propisanom roku podnela zahtev 21. oktobra 2013. godine, za naknadu neisplaćene plate u iznosu od 5.705,65 evra za period april 2004 -jun 2006. godine, od strane Društvenog Preduzeća "Y".

Dana 8. januara 2014 godine, Kosovska agencija za privatizaciju donela odluku prema zahtevu PRN078-0497, kojom odbija zahtev podnositeljke žalbe kao nevažeći.

KAP odbila je zahtev kao nevažećeg pozivajući se na član 36.2 Priloga Zakona br. 04/L-034 o KAP i na član 608 Zakona o udruženom radu (objavljen u Službenom listu br. 53 1976 godine), primenjiv prema članu 1 Uredbe UNMIK-a br. 1999/24, kojim se predviđa da „isplata iznosa plata ili zarade ili bilo kojeg drugog potraživanja radnika koji potiče iz radnog odnosa zastarava nakon tri godine“.

Prema KAP-u da bi se prekinulo zastarevanje, zahtev bi trebao da bude podnesen sudu ili bilo kom nadležnom organu u roku od tri godine od trenutka kada je Podnositeljka stekao pravo da zatraži odštetu kao posledica prevremenog raskida ugovora, odnosno tri godine od meseca aprila 2004 godine.

KAP takođe naglašava da žalilja nije podnela nikakav dokaz o podnošenju neke žalbe ili zahteva u nekom sudu ili nadležnom organu pre završetka perioda zastarevanja.

Prema KAP-u, pravo na zahtevanje naknade neisplaćenih plata je zastarelo aprila meseca 2007. godine.

Dana 25. aprila 2019. godine, službenica za finansije je poslala Opomenu o plaćanju sudskih taksi tužilji, tražeći plaćanje sudskih taksi kako je dato u postupku ili da predstavi dokaze da spada u kategoriju onih koji su oslobođeni od ovog plaćanja. Sud je obavestio tužilju o posledicama neplaćanja ovog specifične isplate.

Pozivajući se na uplatnicu koja se nalaze u spisima predmeta, ispada da podnositeljka žalbe je primila Opomenu o plaćanju sudskih taksi 14. marta 2019. godine, kako je predviđeno članom 13, tačkom 13.3 Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova br. 01/2017 o Objedinjavanju sudskih taksi.

Dana 29. maja 2019. godine, Podnositeljka žalbe podnela Posebnoj komori zahtev za oslobađanje od plaćanja sudskog takse i u prilog ovom zahtevu prilažu se sledeća dokumenta:

- Zahtev za oslobađanje od sudske takse i ostalih proceduralnih troškova, podnet od strane projekta za pravnu pomoc, ulica K, Gračanica.

- Račun za lični dohodak.

Ovlašćenje za zastupanje advokata V. P, u okviru projekta za pravnu pomoc, u.. K bez broja, tržni centar, drugi sprat, 10500, Gračanica.

Prilokom procene ovih dokaza, Sud je doneo odluku da se zahtev žalilje za oslobađanje od sudskih taksi, u skladu sa članom 8.3.2. Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova br. 01/2017 o Objedinjavanju sudskih taksi, usvoji kao zasnovan.

Na osnovu člana 37. Zakona br. 06/L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova, sudija Posebne komore izdaje nalog kojim se dostavljena žalba od strane podnositeljke žalbe šalje KAP-u kao odgovor na žalbu.

Dana 4. februara 2020. godine, KAP podnela je svoju odbranu na žalbu podnosioca zahteva podnetu 12. februara 2014. godine, protiv odluke Organa za likvidaciju PRN078-0497 DP-a „Y“ (u likvidaciji).

KAP, svojom odbranom, traži od Posebnog komora da odbije žalbu kao neprihvatljivu i/ili neosnovanu i da potvrdi (ostavi na snazi) Odluku Organa za likvidaciju PRN078-0497.

Pravno obrazloženje

Odluka se donosi bez saslušanja, jer su činjenice i dokazi koji su deponovani u predmetu sasvim jasni, sudija pojedinac ne očekuje da će na raspravi biti više informacija i argumenata u smislu člana 72 stav 11 Zakona o PKVSK-u (br. 06 L -086).

Žalba podnositeljke se odbija kao neosnovana, a Odluka Organa za likvidaciju PRN078-0497 od 8. januara 2014. godine, potvrđuje se kao pravedna i zakonita.

Gore navedeno tumačenje je u skladu sa doslednom sudskom praksom Posebne komore. [*Pogledajte, na primer: predmete C-IV-13-0889, SCL-11-0046, C-II-13-0190 itd*]. *Presude Žalbenog veća PKVS-a: AC-I-15-0029 od 8. juna 2017., AC-I-15-0051 od 27. jula 2017., AC-I-16-0187 od 23. februara 2017. godine itd.*

Tužilja je zatražila neisplaćene plate u iznosu od 5.705,650€ za period april 2004 -jun 2006. godine, od strane Društvenog Preduzeća “Y”.

Rok u kojem je tužilja potražila neisplaćene plate počeo je da teče od aprila 2004. godine.

Prema proceni Suda, zahtev podnosioca žalbe u vezi sa nadoknadom neisplaćenih plata je zastareo aprila 2007. godine, dok je njegov zahtev podnesen 21 oktobra 2013. godine.

U skladu sa gornjim zakonskim odredbama, zahtev od strane tužilje trebao je da bude podnesen pri bilo kom sudu ili nadležnom organu u roku od tri godine od trenutka kada je podnosilac stekao pravo da dostavi zahtev za neisplaćene plate, dakle, počev od aprila 2004. godine kada se navodi da nije primila nikakve prihode od preduzeća.

Pozivajući se na dokaze iz spisa predmeta, sud nalazi da tužilja nije podnela nikakav dokaz da se obratila nekom sudu ili drugom nadležnom organu u roku od tri godine pre aprila 2004. godine, radi prekida roka zastarevanja.

Član 36.2 tačka 1., Aneksa Zakona br. 04/L-034 o KAP-u, predviđa da“... *sledeće predstavlja dobar i dovoljan pravni osnov prema sadašnjem zakonu za odbijanje potraživanja ili navodnog udela ili vlasničkog interesa: ... potraživanje ili navodi zastarevaju prema važećim vremenskim ograničenjima*”.

Prema članu 608. Zakona o udruženom radu (objavljen u Službenom listu br. 53 od 1976. godine), primenjiv prema člana 1. Uredbe UNMIK-a br. 1999/24, predviđa da se: *‘isplata visine plata ili zarade ili bilo kakvog drugog zahteva radnika koji proističe iz radnog odnosa zastare za tri godine’*.

Štoviše, član 137. Zakona o obligacionim odnosima iz 1978. godine takođe predviđa isti vremenski o zastarevanju svih novčanih zahteva kao rezultat radnog odnosa.

Na osnovu člana 31., stav 1., Zakona br. 06-L-086 o Posebnoj komori vrhovnog suda Kosova koji predviđa da: *‘Svaka stranka u svojim pisanim podnescima navodi sveobuhvatnu izjavu o činjenicama koja navodi sve činjenice koje stranka zna ili opravdano smatra da su relevantni ili materijalni u pogledu zahteva, stvari, postupka ili predmeta’*.

Članom 76., stav 3. Zakona br. 06-L-086 o Posebnoj komori vrhovnog suda Kosova, predviđa se da: *‘prilikom tumačenja i primene ovog zakona, ako je potrebno rešiti proceduralno pitanje koje nije dovoljno uređeno u ovom zakonu uzeti u obzir i primeniti mutatis mutandis relevantne odredbe Zakona o parničnom postupku’*.

Prema članu 7., stav 1. Zakona o parničnom postupku, predviđa se da: *Stranke imaju pravo da podnesu sve činjenice na koje oslanjaju svoje zahteve i da predlože dokaze sa kojima se konstatuju te činjenice.*

Nakon što je procenio svaki dokaz posebno i sve zajedno, sud je došao do zaključka da je žalba u ovom pravno-civilnom pitanju neosnovana. Imajući u vidu rok zastarevanja na osnovu gorenavedenim zakonskim odredbama, Sud je bio u obavezi da tužbu tužilje u celosti odbije kao neosnovanu kao što je navedeno u izreci ove presude.

Sudski troškovi:

Na osnovu člana 62. stav 5. Zakona br. 06 / L-086 o Posebnoj komori svaka stranka snosi svoje troškove.

Podnositeljki žalbe se ne određuje sudska taksa, zato što je njen zahtev za oslobođenje od plaćanja sudskog takse usvojen na osnovu člana 8.3.2. Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova br. 01/2017 2017 o Objedinjavanju sudskih taksi.

Pravna pouka:

Protiv ove Presude može se uložiti pismena žalba Žalbenom veću Posebne komore u roku od 15 dana od dana prijema ove Presude. Žalbu treba podneti na osnovu člana 9. stav 6. Zakona o posebnoj komori.

Teuta Ibrahim – Sudija _____



GLOBAL CONSULTING &
DEVELOPMENT ASSOCIATES **LLC**
Public & Private Sector Consulting

Preveo: